

EUROPOS SISTEMINĖS RIZIKOS VALDYBOS REKOMENDACIJA**2015 m. gruodžio 15 d.****dėl makroprudencinės politikos priemonių tarptautinio poveikio vertinimo ir savanoriško abipusiškumo****(ESRV/2015/2)****(2016/C 97/02)**

EUROPOS SISTEMINĖS RIZIKOS VALDYBOS BENDROJI VALDYBA,

atsižvelgdama į 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo ⁽¹⁾, ypač į jo 3 straipsnį bei 16–18 straipsnius,

atsižvelgdama į 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ⁽²⁾, ypač į jo 458 straipsnį,

atsižvelgdama į 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB ⁽³⁾, ypač į jos VII antraštinės dalies 4 dalies II skyrių,

atsižvelgdama į 2011 m. sausio 20 d. Europos sisteminės rizikos valdybos sprendimą ESRV/2011/1, kuriuo patvirtinamos Europos sisteminės rizikos valdybos darbo tvarkos taisyklės ⁽⁴⁾, ypač į jo 15 straipsnio 3 dalies e punktą ir 18–20 straipsnius,

kadangi:

- (1) Sąjungoje finansų sistema yra labai integruota. Tai reiškia, kad užsienio subjektai dažnai teikia tarptautines paslaugas. Bendrojoje rinkoje finansinių paslaugų teikėjai tam tikroje valstybėje narėje gali pasirinkti teikti finansines paslaugas per kitoje valstybėje narėje esančias patronuojamąsias bendroves arba filialus arba tarptautines finansines paslaugas teikti tiesiogiai. Tokia padėtis gali lemti didelio tarptautinio poveikio nacionalinę makroprudencinę politiką;
- (2) tiesiogiai arba per savo filialus kitose valstybėse narėse tarptautines finansines paslaugas teikiančių užsienio finansinių paslaugų teikėjų makroprudencinės politikos priemonės, kurios taikomos nacionaliniams finansinių paslaugų teikėjams tose valstybėse narėse, paprastai nepaveikia. Todėl finansinių paslaugų teikėjai, kuriems kitu atveju būtų taikomi tokie reikalavimai, pvz., jei jie turėtų vietos patronuojamąsias bendroves, yra motyvuoti savo veiklą nukreipti alternatyviais kanalais, kad išvengtų priimančiosios šalies priemonių. Dėl tokio elgesio atsirandantis reglamentavimo veiksmingumo „nutekėjimas“ ir reglamentavimo arbitražas gali sumažinti nacionalinių makroprudencinės politikos priemonių veiksmingumą;
- (3) be to, gali būti iškraipyta konkurencija, jei užsienio finansinių paslaugų teikėjų filialai ir užsienio finansinių paslaugų teikėjai, kurie tiesiogiai teikia tarptautines finansines paslaugas, naudojami savo konkurenciniu pranašumu vidaus finansinių paslaugų teikėjų ir užsienio finansinių paslaugų teikėjų patronuojamųjų bendrovių toje valstybėje narėje atžvilgiu, pavyzdžiui, mažesnius kapitalo reikalavimus pozicijoms, sudarytoms aktyvuojančioje valstybėje narėje, tam, kad užimtų didesnę rinkos dalį;
- (4) vienoje šalyje priimtoms makroprudencinės politikos priemonės dėl tarptautinių sąsajų turės išorės poveikį kitų šalių finansiniam stabilumui. Apskritai, šis poveikis bus teigiamas, kadangi makroprudencinė politika sumažina sisteminę riziką bei sisteminių krizių tikimybę ir poveikį, taip padidindama finansinį stabilumą kitose valstybėse narėse. Tačiau šis poveikis gali būti ir neigiamas. Pavyzdžiui, nors užsienio finansinių paslaugų teikėjų filialai ir tiesiogiai tarptautines finansines paslaugas teikiantys užsienio finansinių paslaugų teikėjai ir patiria tą pačią riziką kaip ir vidaus finansinių paslaugų teikėjai bei užsienio finansinių paslaugų teikėjų patronuojamosios bendrovės,

⁽¹⁾ OL L 331, 2010 12 15, p. 1.

⁽²⁾ OL L 176, 2013 6 27, p. 1.

⁽³⁾ OL L 176, 2013 6 27, p. 338.

⁽⁴⁾ OL C 58, 2011 2 24, p. 4.

jiems nekeliami reikalavimai išvystyti atsparumą šiai rizikai, pavyzdžiui, kad jiems būtų taikomos nacionalinės kapitalo priemonės jų buveinės valstybėje narėje. Be to, tiek, kiek šie finansinių paslaugų teikėjai naudojami konkurenciniu pranašumu vidaus finansinių paslaugų teikėjų ir užsienio finansinių paslaugų teikėjų patronuojamųjų bendrovių atžvilgiu, tai gali juos paskatinti padidinti savo atitinkamos makroprudencinės rizikos pozicijas aktyvuojančioje valstybėje narėje ir taip buveinės valstybei narei sukelti didesnę riziką. Jei ši su finansinių paslaugų teikimu susijusi rizika sukeltų pasekmes, gali paaiškėti, kad šių finansinių paslaugų teikėjų kapitalo rezervai yra nepakankami, o tai neigiamai atsiliėtų jų buveinės finansų sistemoms;

- (5) šiomis aplinkybėmis, ir siekdami užtikrinti makroprudencinės politikos veiksmingumą ir nuoseklumą, makroprudencinės politikos kūrėjai tokiam tarptautiniam poveikiui turi teikti pakankamai dėmesio ir, esant poreikiui, panaudoti tinkamas politikos priemones dėl jo kylančioms problemoms spręsti. Kad pasiektų šį tikslą, Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV) rekomenduoja požiūrį, kuris grįstas dviem pagrindiniais ramsčiais, būtent: a) makroprudencinės politikos tarptautinio poveikio sisteminiu vertinimu ir b) suderintu politikos atsaku, prirėkus pateikiamu makroprudencinės politikos savanoriško abipusiškumo forma. Taip pat svarbu, kad šie ramsčiai būtų kiek įmanoma nuosekliau įgyvendinti visoje Sąjungoje;
- (6) iki šiol makroprudencinės politikos tarptautinio poveikio sisteminiam vertinimui nebuvo teikiama prideramai dėmesio. Iš dalies taip yra dėl aplinkybės, kad žinios apie (galimo) išplitimo kanalus tebėra ribotos, o prieinami duomenys nebuvo išsamiai išanalizuoti siekiant išnagrinėti tarptautinį poveikį. Todėl ESRV mano, kad svarbu visus prieinamus duomenis naudoti sistemingai, kad tarptautinis poveikis būtų geriau suprastas ir įvertintas;
- (7) svarbu nustatyti procedūrą dėl makroprudencinės politikos tarptautinio poveikio sisteminio vertinimo, kuria siekiama užtikrinti, kad makroprudencinės politikos kūrėjai atliktų savo pasiūlytų priemonių galimo tarptautinio poveikio išankstinį vertinimą. Be to, atsižvelgiant į šiuo metu galiojančius Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013⁽¹⁾, Direktyvos 2013/36/ES ir Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacijos ESRV/2013/1⁽²⁾ reikalavimus, makroprudencinės politikos kūrėjai turėtų atlikti savo vykdomos politikos esamo tarptautinio poveikio *ex post* vertinimus. Valstybių narių atliktas analitinis darbas papildys ESRV atliktą analitinį darbą;
- (8) ESRV skatinamas suderintas politikos atsakas pasireiškia susitarimu dėl savanoriško makroprudencinės politikos priemonių abipusiškumo. Dėl savanoriško susitarimo pobūdžio, nulemtu ESRV rekomendacijų⁽³⁾ prigimties, toks savanoriškas abipusiškumas skiriasi nuo tam tikrų makroprudencinės politikos priemonių privalomo pripažinimo pagal Sąjungos teisę. Šios rekomendacijos, išskyrus A rekomendaciją dėl tarptautinio poveikio vertinimo ir B rekomendaciją dėl pranešimo apie makroprudencinės politikos priemones, neketinama taikyti makroprudencinės politikos priemonėms, dėl kurių Sąjungos teisė jau numato privalomą pripažinimą. Šiuo metu privalomas pripažinimas nustatytas pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 124 straipsnio 5 dalį ir 164 straipsnio 7 dalį priimtoms priemonėms ir anticiklinio kapitalo rezervui (AKR), jei jis yra mažesnis, nei riba, iki kurios taikomas privalomas pripažinimas. Ta pati išimtis taikoma AKR normoms, kurios viršija privalomo pripažinimo ribą, nes Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacija ESRV/2014/1⁽⁴⁾ jau dabar skatina visiškai abipusišką AKR normų taikymą tarp valstybių narių;
- (9) siekiant užtikrinti nacionalinių makroprudencinės politikos priemonių veiksmingumą ir suderinamumą, svarbu pagal Sąjungos teisę privalomą pripažinimą papildyti savanorišku abipusiškumu, taip užsienio finansinių paslaugų teikėjų filialams ir tiesiogiai tarptautines finansines paslaugas teikiantiems užsienio finansinių paslaugų teikėjams taikant nacionalinės makroprudencinės politikos priemones. Galutinis tikslas yra pasiekti, kad tas pats makroprudencinių reikalavimų rinkinys būtų taikomas tos pačios rūšies rizikos pozicijai atitinkamoje valstybėje narėje, neatsižvelgiant į finansinių paslaugų teikėjo teisinį statusą ir geografinę vietą. Todėl pozicijomis grįstos makroprudencinės politikos priemonės, ypač tos, kurios skirtos konkrečios rizikos pozicijai, turėtų būti abipusiškai taikomos;

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. kovo 4 d. Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacija dėl makroprudencinės politikos tarpinių tikslų ir priemonių (ESRV/2013/1) (OL C 170, 2013 6 15, p. 1).

⁽³⁾ Nors ESRV rekomendacijos nėra teisiškai privalomos, jos yra susietos su „veikti arba paaiškinti“ mechanizmu.

⁽⁴⁾ 2014 m. birželio 18 d. Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacija ESRV/2014/1 dėl anticiklinio rezervo normų nustatymo rekomendacijų (OL C 293, 2014 9 2, p. 1).

- (10) ši rekomendacija suteikia gaires atitinkamoms institucijoms dėl abipusiškumo priemonių priėmimo reaguojant į kitų atitinkamų institucijų makroprudencinės politikos priemones. Vienoje valstybėje narėje aktyvuotos, į sąrašą įtrauktos makroprudencinės politikos priemonės turėtų būti abipusiškai taikomos visose kitose valstybėse narėse. Makroprudencinės politikos priemonės bus įtrauktos į šios rekomendacijos sąrašą, jei atitinkama aktyvuojanti institucija prašo abipusiškumo ir jei ESRV abipusiškumo prašymą laiko pagrįstu. Siekiant užtikrinti susitarimo dėl savanoriško abipusiškumo veiksmingumą, svarbu, kad ESRV būtų pranešta apie tokias priemones laiku ir pakankamai išsamiai, panaudojant standartizuotą pavyzdinę formą;
- (11) siekiant užtikrinti susitarimo dėl savanoriško abipusiškumo veiksmingumą, tikimasi, kad atitinkamos institucijos priims abipusiškumo priemones per protingą laiką. Ilgesni laikotarpiai bus rekomenduojami priemonėms, kurios yra ne visose jurisdikcijose;
- (12) ši rekomendacija skirta visoms makroprudencinės politikos priemonėms, neatsižvelgiant į tai, kokiai finansinės sistemos daliai jos yra sukurtos. Vadovaujantis ESRV įgaliojimais pagal Reglamentą (ES) Nr. 1092/2010, šios rekomendacijos taikymo sritis yra platesnė nei pagal Direktyvą 2013/36/ES ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 numatytų makroprudencinių priemonių taikymas. Todėl į šią rekomendaciją taip pat siekiama įtraukti priemones, kurios nėra suderintos pagal Sąjungos teisę. Šios rekomendacijos taikymo sritis priklauso nuo atitinkamų institucijų susijusios jurisdikcijos, ir ji taikoma makroprudencinės politikos priemonėms, kurias atitinkamos institucijos yra įgaliotos priimti arba aktyvuoti;
- (13) nacionalinės kompetentingos institucijos, paskirtosios institucijos, makroprudencinės priežiūros institucijos bei Europos Centrinis Bankas (ECB) (valstybių narių, dalyvaujančių Bendrame priežiūros mechanizme (BPM) atžvilgiu) laikomi atitinkamomis institucijomis, ypač, jei jie įgalioti priimti arba aktyvuoti makroprudencinės politikos priemones. Be to, Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1024/2013⁽¹⁾ ir Europos Centrinio Banko reglamentu (ES) Nr. 468/2014⁽²⁾ ECB pavedami specialūs priežiūros uždaviniai. ECB gali taikyti aukštesnius reikalavimus kapitalo rezervams arba griežtesnes priemones nei taikomos nacionalinių paskirtųjų institucijų. Šiuo išskirtiniu tikslu prireikus ECB laikomas kompetentinga arba paskirtąja institucija ir turi visus įgaliojimus bei išpareigojimus, kuriuos pagal atitinkamą Sąjungos teisę turi kompetentingos ir paskirtosios institucijos;
- (14) BPM dalyvaujančių valstybių narių priimtos naujos makroprudencinės politikos priemonės turi būti derinamos pagal atitinkamas BPM koordinavimo procedūras. Šiose rekomendacijose apibrėžtas abipusiškumo susitarimas nepažeidžia šių vidaus BPM koordinavimo procedūrų, o ESRV abipusiškumo vertinimas bus pradėtas tik užbaigus vidaus BPM koordinavimo procedūras;
- (15) institucijos finansinių paslaugų teikėjams, kurių nustatytos makroprudencinės rizikos pozicija aktyvuojančioje šalyje nėra reikšminga, gali taikyti išimtį (*de minimis* principas). Tai yra nacionalinė teisė veikti savo nuožiūra, tačiau institucijos taip pat gali pasirinkti ja nesinaudoti, jei abipusiškumą laiko svarbesniu principu;
- (16) tam, kad būtų užtikrintas makroprudencinės politikos priemonių skaidrumas ir atskaitingumas bei jų veiksmingas įgyvendinimas, atitinkamos institucijos turėtų sukurti komunikavimo dėl abipusiškumo prašymų ir visų abipusiškumo priemonių strategiją, kuri būtų bendrosios komunikavimo dėl makroprudencinės politikos priemonių strategijos dalis. Abipusiškumo prašymų atveju ypatingai svarbu, kad visos susijusios institucijos laiku gautų visą svarbią ir reikalingą jų atitinkamam sprendimų priėmimo procesui informaciją. Be to, lygiai taip pat svarbu, kad dalyviai (įskaitant makroprudencinės politikos priemonių tiesioginius adresatus, tačiau jai neapsiribojant) yra visapusiškai ir laiku informuoti apie visas su jais susijusias makroprudencinės politikos priemones;
- (17) šia rekomendacija ir Sprendimu ESRV/2015/4⁽³⁾ rekomenduojamas procesas sukurtas taip, kad būtų kuo efektyvesnis ir veiksmingesnis siekiant savanoriško abipusiškumo. Būsimo Sąjungos makroprudencinės politikos sistemos peržiūrėjimo kontekste ir atsižvelgdama į galimus esamų priemonių rinkinio pakeitimus, Europos Komisija visgi turėtų apsvarstyti, ar šioje rekomendacijoje nustatytas savanoriškas abipusiškumo susitarimas būtų geriausiai įtvirtintas Sąjungos teisėje ir kokia forma tai turėtų būti padaryta, kad būtų skatinamas nacionalinės makroprudencinės politikos veiksmingumas. Idealiu atveju Europos Komisijos pasiūlymas turėtų būti pagrįstas savanoriško abipusiškumo susitarimu, kuris apibūdintas šioje rekomendacijoje ir ESRV vadove dėl makroprudencinės politikos bankų sektoriuje įgyvendinimo (toliau – ESRV vadovas)⁽⁴⁾;

(1) 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013 10 29, p. 63).

(2) 2014 m. balandžio 16 d. Europos Centrinio Banko reglamentas (ES) Nr. 468/2014, kuriuo sukuriamas Europos Centrinio Banko, nacionalinių kompetentingų institucijų ir nacionalinių paskirtųjų institucijų bendradarbiavimo Bendrame priežiūros mechanizme struktūra (BPM pagrindų reglamentas) (ECB/2014/17) (OL L 141, 2014 5 14, p. 1).

(3) Versija anglų kalba paskelbta ESRV svetainėje www.esrb.europa.eu.

(4) Paskelbta ESRV svetainėje www.esrb.europa.eu.

- (18) ESRV rekomendacijos skelbiamos Bendrajai valdybai pranešus Tarybai apie savo ketinimą tai padaryti ir suteikus Tarybai galimybę atsakyti,

PRIĖMĖ ŠIĄ REKOMENDACIJĄ:

1 SKIRSNIS

REKOMENDACIJOS

A rekomendacija. Atitinkamų institucijų atliekamas savo pačių makroprudencinės politikos priemonių tarptautinio poveikio vertinimas

1. Atitinkamoms aktyvuojančioms institucijoms rekomenduojama įvertinti savo pačių makroprudencinės politikos priemonių įgyvendinimo tarptautinį poveikį prieš jas priimant. Turėtų būti bent jau įvertinti išplitimo dėl rizikos korekcijos ir reglamentavimo arbitražo kanalai, naudojant ESRV vadovo 11 dalyje išdėstytą metodiką.
2. Atitinkamoms aktyvuojančioms institucijoms rekomenduojama įvertinti galimą:
 - a) makroprudencinės politikos priemonių įgyvendinimo tarptautinį poveikį jų jurisdikcijoje (reglamentavimo veiksmingumo „nutekėjimas“ ir reglamentavimo arbitražas) ir
 - b) bet kokių pasiūlytų makroprudencinės politikos priemonių tarptautinį poveikį kitoms valstybėms narėms ir bendrajai rinkai.
3. Atitinkamoms aktyvuojančioms institucijoms rekomenduojama stebėti bent kartą per metus makroprudencinės politikos priemonių, kurias jos nustatė, tarptautinio poveikio apraiškas ir raidą.

B rekomendacija. Pranešimas ir abipusiškumo prašymas dėl atitinkamų institucijų savo pačių makroprudencinės politikos priemonių

1. Atitinkamoms aktyvuojančioms institucijoms rekomenduojama pranešti ESRV apie makroprudencinės politikos priemones kuo skubiau kai tik jos priimamos ir ne vėliau nei per dvi savaites po jų priėmimo. Pranešimas turėtų apimti tarptautinio poveikio vertinimą ir poreikį dėl kitų atitinkamų institucijų abipusiškumo. Pageidautina, kad atitinkamos aktyvuojančios institucijos pateiktų informaciją anglų kalba naudodamos ESRV svetainėje paskelbtas pavyzdines formas.
2. Jei manoma, kad kitų valstybių narių abipusiškumas yra reikalingas užtikrinti, kad atitinkamos priemonės veiktų veiksmingai, atitinkamoms aktyvuojančioms institucijoms rekomenduojama pateikti abipusiškumo prašymą ESRV kartu su pranešimu apie priemonę.
3. Jei makroprudencinės politikos priemonės buvo aktyvuotos prieš priimant šią rekomendaciją arba pradžioje, kai buvo nustatytos priemonės, nebuvo manoma, kad reikia abipusiškumo, bet atitinkama aktyvuojanti institucija po to nusprendė, kad toks abipusiškumas pasidarė reikalingas, atitinkamoms aktyvuojančioms institucijoms rekomenduojama ESRV pateikti abipusiškumo prašymą.

C rekomendacija. Kitų atitinkamų institucijų makroprudencinės politikos priemonėms taikomas abipusiškumas

1. Atitinkamoms institucijoms rekomenduojama abipusiškai taikyti kitų atitinkamų institucijų priimtas makroprudencinės politikos priemones, kurias ESRV rekomendavo abipusiškai taikyti.
2. Atitinkamoms institucijoms rekomenduojama abipusiškai taikyti šioje rekomendacijoje nurodytas makroprudencinės politikos priemones, įgyvendinant tokią pačią makroprudencinės politikos priemonę, kokią įgyvendino aktyvuojanti institucija. Jei pagal nacionalinius teisės aktus negalima įgyvendinti tokios pačios makroprudencinės politikos priemonės, atitinkamoms institucijoms rekomenduojama pasikonsultavus su ESRV laikytis abipusiškumo priimant makroprudencinės politikos priemonę, kurią galima įgyvendinti jos jurisdikcijoje, ir kurios poveikis panašiausias į aktyvuotos makroprudencinės politikos priemonės.
3. Jei nėra rekomenduojamo konkretaus termino dėl makroprudencinės politikos priemonės abipusiško taikymo, atitinkamoms institucijoms rekomenduojama priimti abipusiškas makroprudencinės politikos priemones ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo paskutinio šios rekomendacijos dalinio pakeitimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Priimtų ir tų priemonių, kurios abipusiškai taikomos, aktyvavimo data turėtų būti ta pati, kai tai įmanoma.

D rekomendacija. Pranešimas apie kitų atitinkamų institucijų makroprudencinės politikos priemonių abipusiškumą

Atitinkamoms institucijoms rekomenduojama pranešti ESRV apie jų abipusiškai taikomas kitų atitinkamų institucijų makroprudencinės politikos priemones. Pranešimai turėtų būti išsiųsti ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo abipusiškos priemonės priėmimo. Pageidautina, kad pranešančios institucijos pateiktų informaciją anglų kalba naudodamos ESRV svetainėje paskelbtas pavyzdines formas.

2 SKIRSNIS

ĮGYVENDINIMAS

1. Aiškinimas

Šioje rekomendacijoje taikomos tokios sąvokų apibrėžtys:

- a) aktyvavimas – makroprudencinės politikos priemonės taikymas nacionaliniu lygiu;
- b) priėmimas – atitinkamos institucijos priimtas sprendimas dėl makroprudencinės politikos priemonės nustatymo, abipusiško taikymo arba dalinio pakeitimo;
- c) finansinė paslauga – bet kuri bankininkystės, kredito, draudimo, asmeninės pensijos, investavimo arba mokėjimų pobūdžio paslauga;
- d) makroprudencinės politikos priemonė – bet kuri priemonė, kuri užkerta kelią ir sumažina sisteminę riziką kaip apibūdinta Reglamento (ES) Nr. 1092/2010 2 straipsnio c punkte, ir kurią pagal Sąjungos arba nacionalinę teisę priima arba aktyvuoja atitinkama institucija;
- e) pranešimas – rašytinis pranešimas anglų kalba ESRV nuo atitinkamų institucijų, taip pat ECB pagal Reglamento (ES) Nr. 1024/2013 9 straipsnį, dėl makroprudencinės politikos priemonės pagal Direktyvos 2013/36/ES 133 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 458 straipsnį, tačiau jais neapsiribojant, ir kuris taip pat gali būti valstybės narės abipusiškumo prašymas pagal Direktyvos 2013/36/ES 134 straipsnio 4 dalį ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 458 straipsnio 8 dalį, tačiau jomis neapsiribojant;
- f) abipusiškumas – susitarimas, pagal kurį atitinkama institucija vienoje jurisdikcijoje taiko tokią pačią arba panašią makroprudencinės politikos priemonę, kurią nustatė kitos jurisdikcijos atitinkama aktyvuojanti institucija toje jurisdikcijoje tokią pačią riziką patiriančioms bet kurioms finansų įstaigoms;
- g) atitinkama aktyvuojanti institucija – atitinkama institucija, kuri atsako už makroprudencinės politikos priemonės taikymą nacionaliniu lygiu;
- h) atitinkama institucija – institucija, kuriai pavesta priimti ir (arba) aktyvuoti makroprudencinės politikos priemones, įskaitant (tačiau neapsiribojant):
 - i) paskirtąją instituciją pagal Direktyvos 2013/36/ES 4 dalį ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 458 straipsnį, kompetentingą instituciją, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 40 punkte, ECB pagal Reglamento (ES) Nr. 1024/2013 9 straipsnio 1 dalį arba
 - ii) makroprudencinės priežiūros įstaigą, turinčią tikslus, susitarimus, įgaliojimus, atskaitomybės reikalavimus ir kitas Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacijoje ESRV/2011/3 ⁽¹⁾ nustatytas savybes.

2. Išimtis

1. Atitinkamos institucijos savo jurisdikcijoje gali finansinių paslaugų teikėjams netaikyti tam tikros abipusiškos makroprudencinės politikos priemonės, jei šie finansinių paslaugų teikėjai turi nereikšmingas nustatytos makroprudencinės rizikos pozicijas jurisdikcijoje, kurioje atitinkama aktyvuojanti institucija taiko susijusią makroprudencinės politikos priemonę (*de minimis* principas). Panašiai kaip ir pagal Direktyvos 2013/36/ES 130 straipsnį nustatytą praktiką dėl AKR, institucijos gali pasirinkti finansinių paslaugų teikėjams, kurių pozicijos yra mažesnės negu nustatyta riba, abipusiškai netaikyti šios makroprudencinės politikos priemonės. Pageidautina, kad atitinkamos institucijos apie tokias išimtis praneštų ESRV naudodamos ESRV svetainėje paskelbtą pranešimo apie abipusiškai taikomas priemones pavyzdinę formą. Taikydamos *de minimis* principą, institucijos turi glaudžiai stebėti, ar nepasireiškia reglamentavimo veiksmingumo „nutekėjimas“ ir reglamentavimo arbitražas ir prireikus ištaiso šias reglamentavimo spragas.
2. Jei atitinkamos institucijos jau pritaikė abipusiškumą ir pranešė apie priemonę prieš šia rekomendacija priemonę rekomendavus abipusiškai taikyti, abipusiškai taikomos priemonės nereikia iš dalies keisti, net jei ji skiriasi nuo tos, kurią įgyvendino aktyvuojanti institucija.

(¹) 2011 m. gruodžio 22 d. Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacija dėl nacionalinių institucijų įgaliojimų makrolygio rizikos ribojimo srityje (ESRV/2011/3) (OL C 41, 2012 2 14, p. 1).

3. Terminai ir atskaitomybė

1. Atitinkamų institucijų prašoma ESRV ir Tarybai teikti ataskaitas dėl veiksmų, kurių jos imasi atsižvelgdamos į šią rekomendaciją, arba tinkamai pagrįsti bet kokią neveikimą. Ataskaitos siunčiamos kas dvejus metus, pirmą kartą – iki 2017 m. birželio 30 d. Ataskaitose pateikiama bent jau:
 - a) informacija apie veiksmų, kurių imtasi, esmę ir terminus;
 - b) veiksmų, kurių imtasi, poveikio šios rekomendacijos tikslų požiūriu vertinimas;
 - c) išsamus bet kokių pagal *de minimis* principą suteiktų išimčių, taip pat neveikimo arba nukrypimo nuo šios rekomendacijos, įskaitant bet kokią vėlavimą, paaiškinimas.
2. Pareigomis besidalijančios atitinkamos institucijos turėtų koordinuoti tarpusavio veiksmus taip, kad reikalinga informacija būtų pateikta laiku.
3. Atitinkamos institucijos skatinamos kuo anksčiau pranešti ESRV apie bet kokias pasiūlytas makroprudencinės politikos priemones.
4. Abipusiškai taikoma makroprudencinės politikos priemonė laikoma tapačia, jei ji pasižymi, kiek tai įmanoma:
 - a) tokio pačiu ekonominiu poveikiu;
 - b) tokia pačia taikymo sritimi ir
 - c) tokiais pat pasekmėmis (sankcijomis), kai jos nesilaikoma.

4. Šios rekomendacijos daliniai pakeitimai

Bendroji valdyba nuspręs, kada reikia iš dalies pakeisti šią rekomendaciją. Tokie daliniai pakeitimai visų pirma apima bet kokias papildomas arba pakeistas makroprudencinės politikos priemones, kurios turi būti abipusiškai taikomos, kaip nustatyta C rekomendacijoje ir susijusiuose prieduose, kuriuose pateikiama konkreti informacija apie priemonę. Bendroji valdyba taip pat gali pratęsti ankstesnėse dalyse nustatytus terminus dėl teisinės iniciatyvos, reikalingos, kad būtų laikomasi vienos arba daugiau rekomendacijų. Visų pirma, Bendroji valdyba gali nuspręsti iš dalies pakeisti šią rekomendaciją po to, kai Europos Komisija peržiūri privalomo pripažinimo pagal Sąjungos teisę sistemą, arba remdamasi patirtimi, įgyta taikant pagal šią rekomendaciją sudarytą savanoriško abipusiškumo susitarimą.

5. Stebėsena ir vertinimas

1. ESRV sekretoriatas:
 - a) padeda atitinkamoms institucijoms teikti suderintas ataskaitas, pateikdamas atitinkamas pavyzdines formas ir prireikus pateikdamas išsamesnę informaciją dėl atitikties procedūros ir jos terminų;
 - b) patikrina atitinkamų institucijų atitiktį, taip pat padėdamas jų pačių prašymu, ir pateikia atitikties ataskaitas Bendrajai valdybai.
2. Bendroji valdyba įvertina atitinkamų institucijų ataskaitose nurodytus veiksmus ir pateiktus paaiškinimus ir prireikus nusprendžia, ar laikomasi šios rekomendacijos reikalavimų ir ar atitinkamos institucijos tinkamai paaiškino savo neveikimą.

Priimta Frankfurte prie Maino 2015 m. gruodžio 15 d.

ESRV Pirmininkas

Mario DRAGHI
